

бнение то ще остане живъ; но втора та — още въ само то си изречение предвѣщава смърть, погубване. Прочее, ясно се вижда отъ туй че предлогъ тъ у има тая сила, това значение, когато е наедно съ глаголъ тъ, да може да вкара дѣйствие въ предметъ тъ, къмъ който се е то отправило, отъ дѣто явно ще стане, че то като се пронижи веднѣжъ въ него, ако е надаренъ той съ животъ, мѣчно живѣва вече. И тъй, сѫщо то значение на представка *та* (предлогъ) *у* е да взвежда едно дѣйствие, изказано отъ глаголъ *тъ*, вѫтрѣ въ единъ кой-да-е предметъ.

Пре.

Значение то на предлогъ тъ *пре* е да направи дѣйствие то, ако е бѣдило веднѣжъ, пакъ да стане втори путь; или отколко то щѣше да е то, кара го, принуждава го поб-силно да се извирше. Така въ глаголъ-тъ *преписвамъ* предлогътъ *пре*, съ който се той изрече, показва какво дѣйствие то втори путь става: туй което се преписва, то е било написано първий путь, но и сега се иска пакъ да се пише още еднѣжъ. *Пресилихъ конь тъси*; тукъ предлогъ тъ *пре* изреченъ съ глаголъ тъ *силъкъ*, показва че дѣйствие то повече бѣдило, поб-силно отколкото би требало да стане. *Прескоочихъ вода та*; и тукъ дѣйствие то е сѫщо пресилено.

Разъ.

Предлогъ тъ *разъ* прави дѣйствие то да стане на сѣкъдѣ, т. е. дава му различни, посоки:

Разхвирлихъ книги тѣси изъ кѣщи; тукъ дѣйствие то (разхвиргане то) на сѣкъдѣ е станжало въ кѣщи. *Разправихъ на Стояна работата та*